

DANKBARE HERINNERING AAN

DE HEER

REMI TEERLINCK

echtgenoot van Mevrouw
SIMONNE DE NORRE

Geboren te St.-Martens-Lierde op 4 december
1920 en thuis godvruchtig overleden
op 20 september 1999,
gersterkt door de HH. Sacramenten.

Oudstrijder 1940-1945
Lid van de KBG van St.-Martens-Lierde

Hier hebben twee mensen elkaar liefgehad. Hoeveel kan je aan elkaar geven? Zoveel totdat het pijn doet. De vergankelijkheid en het sterven laten zich niet tegenhouden. Simonne en Remi zagen het welbewust onder ogen, dat er stilaan een einde kwam aan 48 jaren huwelijksgeluk met elkaar. Niemand moest hier niemand van het tegendeel overtuigen. Hier zag je een mens in vrede gaan. Het leven van Remi ontvouwde zich op het einde tot een gebed van overgave. Alles was hier troost, nabijheid, dankbaarheid, schoonheid, maar moeilijker dan het lijkt. Liefde moet je inoefenen, een leven lang, tot je sterven kan op het uur dat komt, na een goed gevuld leven. De weg van de liefde gaat de dood niet uit de weg. Vredig sterven, thuis sterven, omringd sterven is niet voor iedereen weggelegd. Het sterven van Remi en zijn laatste dagen waren doorleefde kalme vredigheid, zelden ooit gezien. Iedereen

is anders. Iedereen sterft op zichzelf. Aan liefde en schoonheid moet je wennen, aan de dood wen je nooit.

Remi was de jongste van vier uit het gezin Victor Teerlinck en Celeste Kestelij. Deze Teerlincks zijn niet meer. Emiel is gestorven op het veld van eer, mei 1940. Maria stierf in 1983, Irma met kerstmis 1995. Remi heeft geleden aan deze drievoudige dood in eigen bloed. Hij zei wel eens dat je broer en je zus verliezen verdrietig is, zoals rozen ook doorns kunnen hebben. Voor de rest was Remi eerder zwijgzaam. Hij leefde sober, zonder grootsheid, content, zonder klagen, altijd op hetzelfde adres, in het ouderlijke huis op de Stratendries, het hek op open, de deur op welkom. De neven en de nichten waren kind aan huis bij nonkel en tante. Remi boerde, werkte, ging en hielp, fietste en groette iedereen, sociaal, oudstrijder met de oudstrijders, vriend van de gepensioneerden. Man en vrouw gingen samen naar de KBG, voor de deugd van het gezelschap, voor de anekdotes over vroeger, voor de nieuwste berichten uit de gemeente. Ze gingen mee op uitstap, of op bedevaart. Ook deze mooie jaren zijn nu voorbij. Wie moet je danken voor alles wat is geweest? Moet? Mag! Wie mag je danken, als je wil? Ja, Simonne en Remi, ook jullie twee, van harte dank.

**De families TEERLINCK, DE NORRE,
KESTELIJN en HITCHINSON,**

danken U voor uw aanwezigheid en
medeleven in hun rouw.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41